nøjeste Overensstemmelse med Sandheden. Da det fremhæves i »Kvinden og Samfundet« at en Del af Tilhørerne (hvorfor kun en Del?) har faaet Indtryk af en forkert Skildring af de faktiske Forhold, saa beder jeg hver og én af de paa Mødet tilstedeværende, som kan paavise en eneste Fejl i Fru Rambusch's eller min Fremstilling, meddele mig det — vel at mærke med Navns Underskrift. Det er selvfølgelig af Betydning for mig at faa at vide dels hvormange, der har misforstaaet vor Forklaring, dels hvilke Misforstaaelser, der har foreligget, og jeg skal med Beredvillighed give enhver mulig Oplysning om, hvad der er blevet sagt.

Fru Lemche mener, at jeg ved Dannelsen af den københavnske Afdeling af »Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret« burde have nævnt »Valgretsforbundet«; jeg ser ingen Grund dertil; min Opgave var den Aften at opfordre de tilstedeværende til at følge Alliancens Henstilling til »*Landsforbundet«s* Medlemmer om vedblivende at støtte Kvindevalgretsbevægelsen i Udlandet; jeg ser ikke, at en Omtale af Valgretsforbundet vedkom den Sag eller i fjerneste Maade kunde have forandret Aftenens Resultat.

At Fru Lemche taler om min Mangel paa Loyalitet overfor andre Kvindeforeninger, lyder unægtelig saare parodisk, naar man tænker paa den Maade, hvorpaa hun i en Aarrække har søgt at bekæmpe »Landsforbundet for Kvinders Valgret« og nu søger at komme »Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret« til Livs. Men det er jo en Trøst at vide, at lige saa lidt som det er lykkedes Fru Lemche at hindre Landsforbundets Sejrsgang ud over Landet i de forløbne Aar, lige saalidt vil det lykkes hende — hvilke Midler hun end maatte anvende — at hindre Væksten af det nye Landsforbund. Paa Trods af alle Forsøg paa Mistænkeliggørelse vil danske Kvinder flokkes i den nye Organisation for at imødekomme et Ønske fra Kvinder i Udlandet, der staar i en saare vanskelig Kamp og som paakalder vor Hjælp. Sagen taler for sig selv, og *vi* behøver heldigvis nu ligesaa lidt som tidligere at anvende Angreb paa eller Mistænkeliggørelse af andre Foreninger for at fremme *vor* Agitation.

November 1915. *Elna Munch.*

Et Indlæg.

Ærede Redaktør!

I Anledning af forskellige Artikler i »Kvinden og Samfundet« sendte jeg i forrige Maaned nedenstaaende Indlæg til nævnte Blad, men der blev nægtet det Optagelse med den Motivering, at der saa lang Tide efter Landsmødet i Aalborg ikke ønskede at aabne sine Spalter for en Diskussion om, hvad der blev sagt ved dette Møde. Da »Kvinden og Samfundet« for 30. Oktober atter henviser til Udtalelser fra Aalborgmødet paa en fuldstændig misvisende Maade har jeg igen anmodet om Plads for mit Indlæg i Bladet, men dette er for anden Gang blevet mig nægtet. Da jeg synes, at saavel denne Afvisning som de fremdragne Spørgsmaal har deres Interesse, beder jeg om Plads for Artiklen i »Kvindevalgret«.

Ejendommelig Agitation.

Som forhenværende Formand for den nu opløste Kvindevalgretsforening i Køge, er jeg i den senere Tid fra dansk Kvindesamfunds Hovedbestyrelse og fra Formænd i Lokalkredse blevet opfordret til at danne en Kreds af Dansk Kvindesamfund her i Byen.

Til Agitation for denne Sag sender Hovedbestyrelsen mig en Del Eksemplarer af »Kvinden og Samfundet« At sende Foreningens Medlemsblad til Agitation plejer at være overmaade fornuftigt, men naar som i dette Tilfælde Bladene, navnlig Nr. 15 af 15/9 15, indeholder misvisende og haanende Bemærkninger om Landsforbundet for Kvinders Valgret, netop de Damer jeg skulde agitere imellem, da formaal vil muligvis blive besvarede under Debatten, og det vil da vise sig, hvor stor Virkning Kvindevalgretsforeningernes ufortrødne Agitation har haft.

Ligesom de fleste andre Landsforbund indenfor den internationale Alliance beskæftiger det hollandske Forbund sig ikke med Spørgsmaal om, i hvilket Omfang eller paa hvilke Betingelser Valgretten skal tildeles Kvinderne. Valgretsforbundet her i Landet holder sig udenfor den politiske Klassekamp, som det overlader til Socialisterne. Dets Agitation er bygget paa Kravet om, at Kønnet alene ikke bør være en Hindring for at opnaa Valgret, og det fordrer i Overensstemmelse hermed en begrænset Valgret for Kvinder, saafremt Mændenes Valgres vedbliver at være begrænset, en almindelig Valgret for Kvinder, saafremt Mændene opnaar almindelig Valgret. Hvis Regeringsforslaget gaar igennem, vil det sidste blive Tilfældet.

Vore Bestræbelser maa nu gaa ud paa at faa det foreliggende Forslag vedtaget tilligemed en yderligere Ændring af Valgloven med Gennemførelse af almindelig Valgret for Kvinder og Mænd. I de fire sidste Maaneder i Fjor, inden Krigen umuliggjorde al Agitation, samledeKvindevalgretsforeningerne 165,000 Underskrifter paa et Andragende om politisk Ligestilling for Mænd og Kvinder. Den hollandske Regering har ofte erklæret sig villig til at udføre »Folkets Vilje«, og paa dette Punkt har Folket tydeligt givet sin Vilje til Kende.

Nu er Situationen den, at de socialdemokratiske og radikale Partier samt Kvindevalgretsforeningerne staar samlede om det fælles Krav: almindeligt Valgret for Mænd og Kvinder.

Rotterdam Nov. 1915.

Martina G. Kramers.